

षट्कर्मभेदबोधकप्रमाणानां परामर्शः**डा विघ्नेश्वर भट्टः**

सहायकप्राध्यपकः

अमृत - विश्व-विद्यापीठम्

मैसूरु

पीठिका -

शास्त्रं भेषजम् । रोगरूपस्य संशयस्य । यथा औषधज्ञानं न रोगोपशामकम् । किन्तु ज्ञातौषधानां सेवनम् । तथा परमं शास्त्रं वेदः । वेदोदित कर्मानुष्ठानं हितमातनोति । वैदिकगम्यं तद्रहस्यम् । तद्रहस्योद्घाटकं च पूर्वमीमांसाशास्त्रम् । कर्मकर्तृद्रव्यवैगुण्यं निवार्य तत्र साद्गुण्योपसम्पादनेन कर्मसाफल्योद्दीपकं मीमांसाशास्त्रम् । किन्तु मीमांसान्तरंगम् अवगन्तुं कः उपायः इति चिन्तयतः मीमांसाकरं मीमांसाशास्त्रं भाष्यवार्तिकवृत्तिरूपैः आख्यानोपाख्यानैः अर्थप्रकाशनं कृतवन्तः सुधियः । तमिमां सरणिम् अनुसरन् षट्कर्मभेदबोधकप्रमाणानां परामर्शः इतीमां पत्रिकां वाचककरगतां चिकीर्षमि । धर्मः द्वादशलक्षणैः व्युत्पादितः । "विना प्रमाणं प्रमा नोपगच्छति" अतः धर्मं प्रमाणं विचारितं प्रथमाध्याये । द्वितीये शब्दान्तरात्-अभ्यासात्-गुणात्-संख्या-संज्ञया-प्रकरणान्तरात् इति षट्कर्मभेदबोधकप्रमाणैः कर्मणां भेदः प्रतिपाद्यते ।

बीजाक्षराणि - शब्दान्तरात्- अभ्यासात्-गुणात्-संख्या-संज्ञया-प्रकरणान्तरात्, भेदः, भावना, अपूर्वम्, अनुपादेयपञ्चकम्, लिङ्, धातुः, ।

भावना निरूपणम् -

सिद्धे प्रमाणे भेदोऽत्र निरूप्यते । शास्त्रेऽस्मिन् भावनामुख्यविशेष्यत्वम् आद्रियते । सिद्धे भावनाभेदे तद्वोधककर्मापि भिद्यते इति हेतोः तद्भेदबोधकानि षट् प्रमाणानि अत्र निरूप्यन्ते । का नाम भावना ? किं तस्याः लक्षणम् ? किं तस्याः स्वरूपमित्यादि प्रश्नाः सामान्या एव । "यजेत स्वर्गकाम" (तां.ब्रा.१६.१५.५) इत्यादौ यजेत इत्यत्र अस्ति अंशद्वयम् । यजि धातुः प्रत्ययश्च । प्रत्ययेऽपि अस्ति अंशद्वयम् । आख्यातत्वाङ्त्वञ्च । तत्र आख्यातत्वाङ्त्वाभ्यां भावना उच्यते । भावना नाम "भवितुर्भवानुकूलः भावकव्यापारविशेषः" । उत्पद्यमानस्य स्वर्गादिफलस्य उत्पत्त्यनुकूलः यागनिष्ठः उत्पादयितुः फलापेक्षकपुरुषस्य व्यापारविशेष इति निष्कर्षः । सा च शाब्दीभावना, आर्थीभावना इति द्विधा । शाब्दीभावना नाम प्रवर्तना इत्यर्थः । सा च प्रवर्तना लिङ् - ज्ञानेन उत्पद्यते । अत एव प्रवर्तना एव लिङ् इति भाट्टाः । इष्टसाधनत्वं लिङ् इति मिश्रः । इष्टसाधनत्वं बलवदनिष्ठाननुबन्धित्वं कृतिसाध्यत्वञ्चलिङ् इति नैयायिकाः । एतच्छक्तित्रयकल्पने गौरवापत्तेः प्रवर्तना एव लिङ् इति सिद्धान्तः । सा च प्रवर्तना स्वनिर्वाहार्थम् अंशत्रयमपेक्षते । किं भावयेत् ? केन भावयेत् ? कथं भावयेदिति । तत्र किं भावयेदिति साध्याकांक्षायां कृतिं भावयेदिति, केन भावयेदिति साधनाकांक्षायांङादिज्ञानेन भावयेदिति, कथं भावयेदिति इतिकर्तव्यताकांक्षायाम् अर्थवादज्ञाप्यप्राशस्त्यज्ञानम् इतिकर्तव्यतात्वेन च अन्वेति । एवमेव आख्यातप्रत्ययेन आर्थीभावना उच्यते । आख्यातप्रत्ययस्य कृतिरेव अर्थः । वैयाकरणास्तावत् आख्यातप्रत्ययस्य कर्तारं शक्तिम् अभ्युपगच्छन्ति । परन्तु आकृत्यधिकरणन्यायेन कृतावेव शक्तिः कर्तारं लक्षणा अङ्गीक्रियते । कृतिः कर्तारं विना नावतिष्ठत इति तमाक्षिपति इति कृत्वा न कर्ता आख्यातवाच्यः । सा च कृतिः स्वनिर्वाहार्थं शाब्दीभावनावदंशत्रयम् अपेक्षते । तत्र साध्याकांक्षायां स्वर्गादिफलं साध्यत्वेनान्वेति । साधनाकांक्षायां धात्वर्थः साधनत्वेनान्वेति । कथम्भावाकांक्षायां प्रयाजाद्यङ्जातम् इतिकर्तव्यतात्वेन अन्वेति । इत्यञ्जाङादिवाच्यशाब्दीभावना प्रवर्तनारूपप्राशस्त्यज्ञानाद्यनुगृहीता इष्टसाधनत्वाद्याक्षेपमुखेन मुख्यविशेष्यभूतायाम् आख्यातार्थकृतौ एवान्वेति । सा च कृतिः पुरुषं कर्मणि नियोजयति कर्मजन्यफलावाप्तिं निबोधयति च । इत्यञ्च सिद्धं कर्मनिर्वहणे भावना एव मुख्या भवतीति । तत्रैव वाक्यबोध्यानां पदार्थानाम् अन्वयः अभ्युपगन्तव्यः । " यजेत स्वर्गकामः " इत्यादौ यजेत इत्यत्र विद्यमानया भावनया यागे प्रवृत्तिः जायते । प्रवृत्तस्य किं फलम् इत्याकांक्षायां स्वर्गफलं भाव्यत्वेन अन्वेति । तदा यागः स्वर्गसाधनमिति विज्ञायते ।

अपूर्वनिरूपणम् -

यागादिजन्यः स्वर्गादिजनकः कश्चनव्यापारविशेषः अपूर्वपदेन व्यवहियते । " ज्योतिष्टोमेन स्वर्गकामो यजेत " इत्यनेन ज्योतिष्टोमेन स्वर्गं भावयेदिति वाक्यार्थः बुध्यते । अत्र स्वर्गयागयोः साध्यसाधरूपसम्बन्धः प्रदर्शितः । किन्तु क्रियारूपाणां यागादिकर्मणां क्षणिकत्वात् फलप्राप्तिपर्यन्तं तेषां स्थायित्वं नैव सम्भवति । कार्यनियतपूर्ववृत्तिः कारणमिति कारणलक्षणमुक्तम् । तदनुरोधेन कार्यपूर्वक्षणे कारणं भवेदेव । तथा च यागसमाप्त्यनन्तरमेव स्वर्गस्य प्राप्तौ उक्तः साध्यसाधनभावः युक्तो भवति । परन्तु यागसमनन्तरमेव फलप्राप्तिः नैव भवति । अपि तु कालान्तरे देशान्तरे देहान्तरे वा भविष्यति । अत एव यागफलयोः कार्यकारणभावननिर्वाहार्थम् अपूर्वनामकः कश्चनव्यापारविशेषः कल्प्यते । यागादिजन्यः स्वर्गादिजनकः कश्चिद्व्यापारविशेषः अपूर्वपदेन व्यवहियते । न च ध्वस्तस्य यागस्य फलसाधनत्वं सम्भवति । ध्वंसस्य जनकशक्त्यभावात् नित्यत्वाच्च । "तृप्त एवैनमिन्द्रः प्रजया पशुभिश्च तर्पयति" इत्याद्यर्थवादबलेन देवतातृप्तेरेव फलसाधनत्वमस्तु इति केचित् । नवमाध्याये देवताविग्रहादिपञ्चकस्य निराक्रियमाणत्वात् देवतातृप्तेः फलसाधनत्वं नाङ्गीक्रियते । अत एव अपूर्वणैव फलं भावनीयम् । तच्चापूर्वं द्विविधम् अङ्गापूर्वं महापूर्वञ्चेति । अनेकप्रधानकयागे प्रधानानां फलसाधनतानिर्वाहार्थं प्रथमं सर्वप्रधानसाध्यं परमापूर्वमेकं कल्प्यते । पश्चात् अङ्गसाहित्यसिध्यर्थं अङ्गापूर्वाणि कल्प्यन्ते । यथा लघोरेकस्य यन्त्रस्य सम्बन्धेन विना बृहद्यन्त्रं कार्यक्षमं नैव भवति । तथा लघुनाप्येकेन अङ्गेन विना यागः स्वर्गसाधनक्षमो नैव भवति । अत एव सर्वेषाम् अङ्गानां स्वस्वापूर्वद्वारा प्रधानेन साहित्यं अवश्यं कल्पनीयम् । इत्यञ्च यागेन परमापूर्वम् उत्पद्यते यागाङ्गैः उत्पन्नानि अङ्गापूर्वाणि परमापूर्वोपकारकाणि भवन्ति । इदञ्च अपूर्वं फलपर्यन्तम् आत्मस्थायी भवति फलं जनयित्वा प्रध्वंसते ।

कर्मभेदबोधकप्रमाणानि -

भावनाभेदे ज्ञाते तद्बोधककर्मभेदः सिध्यति, सिद्धे कर्मभेदे कर्मजन्य अपूर्वभेदोऽपि सिध्यति इति कृत्वा भावनाभेदबोधकानि षट् प्रमाणानि विविच्यन्तेऽत्र । शब्दान्तरात्, अभ्यासात्, सङ्ख्याया, संज्ञया, गुणात्, प्रकरणान्तरादिति षट् कर्मभेदबोधकप्रमाणानि ।

शब्दान्तरात् कर्मभेदनिरूपणम् -

"सोमेन यजेत"(तै.सं.३.२.२), "हिरण्यमात्रेयाय ददाति" (शत.ब्रा.४.३.४२.१), "दाक्षिणानि जुहोति" (तै.सं.६.१.१) इत्यादिषु यागदानहोमाः विहिताः । यजेत ददाति जुहोति इत्यत्र विद्यमानेन "लेटस्थानीयतिप्" प्रत्ययेन भावना उच्यते । न च एकप्रत्ययगम्यत्वात् भावनाभेदाऽभावः । प्रत्ययस्यैकत्वेऽपि धात्वर्थानां भेदात् भावनापि भिद्यते । विभिन्नधात्वर्थकत्वमेव शब्दान्तरत्वपदेन व्यवहियते । यजेत इत्यनेन यागभावना, ददाति इत्यनेन दानभावना, जुहोति इत्यनेन होमभावना च विधीयते । अत एवात्र शब्दान्तरात्कर्मभेदोऽङ्गीक्रियते । वार्तिके च :-

"प्रत्ययांशः समानोऽपि प्रतिधातुप्रयोगतः।

तत्तदर्थानुसारेण भावनाभेदमावहेत् ॥"इति ॥

अभ्यासात् कर्मभेदनिरूपणम् -

दर्शपूर्णमासयोः - "समिधो यजति" "तनूनपातं यजति" "इडो याजति" "बर्हिर्यजति" "स्वाहाकारं यजति" (तै.सं.२.६.१) इति श्रूयते । न चात्र विभिन्नधात्वर्थकत्वाभावात् कर्मभेदाभावः इति वाच्यम् । अत्र समिदादिपदानि तत्प्रख्यशास्त्रात् नामधेयपराणि । विभिन्नधात्वर्थकत्वाभावेऽपि विभिन्ननामधेयैः धात्वर्थस्य व्यवच्छेदसम्भवात् कर्मभेदः बोध्य एव । अत एव अनन्यपरपुनर्धिश्रवणरूपात् अभ्यासात् कर्म भेदः अभ्युपगम्यते ।

संख्याया कर्मभेदनिरूपणम् -

चातुर्मास्यप्रकरणे श्रूयते "आमनमस्य आमनस्य देवा इति तिस्र आहुतीर्जुहोतीति" (तै.सं.२.६.९) । तत्र "आमनमस्य आमनस्य देवा ये सजाताः समनसः, आमनमस्य आमनस्य देवा ये कुमारः समनसः, आमनमस्य आमनस्य देवा या स्त्रियः समनसः"(तै.सं.२.६.९) इति मन्त्रत्रयमभिहितम् । न चात्र सामानाधिकरण्याभावात् सङ्ख्यायाः भावनान्वयाभावात् न कर्मभेदः इति वाच्यम् । अपि तु अत्र त्रित्वसङ्ख्यायाः भावनया सह सामानाधिकरण्यासम्भवात् धात्वर्थवृत्तित्वम् अभ्युपगम्य एकत्वसङ्ख्याभावात् त्रिभिर्मन्त्रैः प्रत्येकमाहुतिरिति विज्ञेयम् । तस्मादत्र सङ्ख्याकृतः कर्मभेदः अभ्युपगम्यत एव ।

संज्ञया कर्मभेदनिरूपणम् -

चतुर्थः संज्ञया कर्मभेदः । "अथैष ज्योतिः"(तां.ब्रा.१.६.८.१) "अथैष विश्वज्योतिः" (तां.ब्रा.१.६.१०.१) "अथैष सर्वज्योतिः"(तां.ब्रा.१.६.९.१) "एतेन सहस्रदक्षिण्या यजेत" (तां.ब्रा.१.६.८.३) इत्यत्र संज्ञया कर्मभेदो विज्ञेयः । न चात्र ज्योतिष्टोमानुवादेन दक्षिणाविधानं बोध्यम् । तत्र च द्वादशशतदक्षिण्यायाः विधानात् दक्षिणाकाङ्क्षायाः शान्तत्वात् । तथा च गुणविधानाङ्गीकारे ज्योत्यादीनां पदानां वैयर्थ्यप्रसङ्गः । अत एवात्र अथशब्देन परस्पर भेदबोधकत्वावगमात् ज्योतिर्विश्वज्योतिःसर्वज्योत्याख्याः त्रयः यागाः विधीयन्ते इति बोध्यम् । "एतेन सहस्र दक्षिण्या यजेत" इत्यत्र एतच्छब्देन प्राप्तयागानुवादेन दक्षिणा विधीयते ।

गुणात् कर्मभेदनिरूपणम् -

"तप्ते पयसि दध्यानयति सा वैश्वदेव्यामिक्षा, वाजिभ्यो वाजिनमिति" (बौधा.श्रौ.५.९) चातुर्मास्यप्रकरणे श्रूयते । वाजिभ्यो वाजिनमित्यत्र आमिक्षायागानुवादेन गुणविधानं वा उत कर्मान्तरं वा इति सन्देहः । न च वाजमन्त्रम् आमिक्षारूपं एषां विद्यते इति व्युत्पत्त्या विश्वेदेवम् अनूद्य वाजिनमत्र विधीयते इति वाच्यम् । वाजि शब्दस्य विश्वेदेवानुवादकसामर्थ्याभावात् । अपि तु

तद्धितेन चतुर्थ्या वा मन्त्रवर्णेन वा पुनः ।

देवतायाः विधिस्तत्र दुर्बलन्तु परम्परम् ॥

इत्यादियुक्तिबलेन वाजिभ्यः इत्यत्र श्रूयमाणचतुर्थ्या देवता एव परिगृह्यते । अत एव वाजिदेवताकं वाजिनगुणकं कर्मान्तरम् उपरितनवाक्येन विधीयते इति बोध्यम् । तथा च

आमिक्षां देवतायुक्तां वदत्यैवैष तद्धितः ।

आमिक्षापदसान्निध्यात् तस्यैव विषयार्पणम् ॥

आमिक्षा इति तद्धितेन द्रव्यदेवतावैशिष्ट्यावगमात् द्रव्यान्तरनैरपेक्षाच्च आमिक्षायागे वाजिनस्य अप्रवृत्तेः वाजिनयागः अन्य एव भवति । अत एव गुणात् अत्र कर्मभेदो बोध्यः ।

प्रकरणान्तरात् कर्मभेदनिरूपणम् -

कौण्डपायिनामयने श्रूयते "उपसद्भिश्चरित्वा मासमग्निहोत्रं जुहति"(ता.ब्रा.२.५.४.१) इति । अत्र प्रकरणान्तरात् कर्मभेदः अङ्गीक्रियते । न चात्र नित्याग्निहोत्रानुवादेन आहवनीयवत् मासरूपगुणविधानमस्तु इति वाच्यम् । मासपदं काले प्रसिद्धम् । कालस्तावत् अनुपादेयो गुणः । अनुपादेयो नाम कृतिसाध्यत्वाभाववान् । कृतिसाध्यत्वाभाववतः विधानमपि अशक्यम् । प्राप्तस्य अग्निहोत्रयागस्य विधानमपि न शक्यते । अत एव कौण्डपायिनप्रकरणान्तर्गतं कर्मन्तरमेव इति उपरितनेन वाक्येन विज्ञेयम् ।

अनुपादेयपञ्चकनिरूपणम् -

न केवलः कालोऽनुपादेयः । अपि तु

देशः कालो निमित्तं च फलं संस्कार्यमेव च ।

इति मीमांसकाः प्राहुः अनुपादेयपञ्चकम् ॥

न च देशः कृतिसाध्यः । अन्यत्र विद्यमानो देशः अन्यत्र कर्तुमशक्यः । "सरस्वत्या दक्षिणेन तीरेण आग्नेयोऽष्टाकपालः" इत्यनेन सरस्वतीतीरे अष्टाकपालयागः कर्तव्यः इति बुध्यते । न च यागोऽयं अन्यत्र कर्तुं शक्यः । सरस्वतीतीरादन्यत्र सरस्वतीतीरस्य अनुपलब्धेः । द्वितीयस्तावत् कालः । "सायं जुहोति"(तै.सं.२.५.३) "प्रातर्जुहोतीत्यादौ"(तै.सं.२.५.३) कालसम्बन्धः विधीयते न तु कालः । न च सायङ्कालः तद्व्यतिरिक्तकाले कर्तुं शक्यः । अत एव अयमनुपादेयः ।

एवं "ग्रस्ते स्नायात्" इत्यत्र निमित्तकृतानुपादेयता बोध्या । अनेन वाक्येन ग्रहणनिमित्तकं नैमित्तकं स्नानं ग्रहणकाले एव अनुष्ठेयम् । न च ग्रहणं कृत्वा स्नानं कर्तुं शक्यम् । अत एव निमित्तमपि अनुपादेयत्वेनैव गृह्यते ।

"यजेतः स्वर्गकामः" इत्यत्र यागेन स्वर्गं भावयेदिति वाक्यार्थः । अत्र यागः स्वर्गसाधनम् । स्वर्गस्तु यागसाध्यं फलम् । तच्च फलं यागेन उत्पद्यते नाम अवाप्यते न क्रियते । न च वृक्षारोपिणा एव फलमपि क्रियते । अपि तु आरोपिते वृक्षे फलमुत्पद्यते । तदनुकूलसालपवनादीनां व्यवस्था तेन क्रियते । अत एव फलमपि अनुपादेयो गुणः ।

"व्रीहीन् प्रोक्षतीत्यत्र"(शत.१.३.१.१०) प्रोक्षणं व्रीहयुद्देशेन विधीयते । तेन प्रोक्षणेन कश्चन संस्कारः व्रीहिषु उत्पद्यते । न प्रोक्षणेन संस्कार्याणां व्रीहिणामुत्पत्तिः । एवञ्च अनुपादेयगुणानां विधानं नैव शक्यते इति कृत्वा तेषां सम्बन्धविधानमङ्गीक्रियते ।

उपसंहारः -

इत्यञ्च भिन्नैः कर्मभिः तदनुगुणं भिन्नं अपूर्वमुत्पद्यते तेन च लभ्यमानं फलमपि भिद्यते इति सिद्धो भेदाध्यायः ।

॥ ग्रथने आदृतग्रन्थाः ॥

- १ शाबरभाष्यसहितं मीमांसादर्शनम्
सं-श्रीमन्महा-देव चिमणाजी आपटे
संस्कृतम् देवनागरी
आनन्दाश्रम-प्रेस १९३१
- २ मीमांसा श्लोकवार्तिकम्
कुमारिलभट्टः
संस्कृतम् देवनागरी
रत्न पब्लिकेशन्स, वाराणसी २०१३
- ३ तन्त्रवार्तिकसहितं मीमांसादर्शनम्
सं- विनायक गणेश आपटे
संस्कृतम् देवनागरी
आनन्दाश्रम-प्रेस १९३०
- ४ तन्त्रवार्तिकम्
कुमारिलभट्टः
संस्कृतम् देवनागरी
चौकाम्बा संस्कृत सीरीज, बनारस १९०३

- ५ टुट्टीका कुडारलडडु:
संस्कृतडु देवनागरी
वलदुवलस डुरेस डनारस १९०ॡ
- ॡ डीडुसलकुसुतुडु:
खणुडुदेव:
संस्कृतडु देवनागरी
कुखडुडुडु संस्कृत सीरीस आडुस, डनारस १९२९
- ॣ डलदुडुडुडु
खणुडुदेव:
संस्कृतडु देवनागरी
शुरी सदुगुरु डुडुलकुशनुस, देहली १९६ॣ
- । शासुतुदुडुडुडु
डुअरुसरथु-डुशुरः
संस्कृतडु देवनागरी
कुखडुडुडु कृषुणदलस अकलडुडु वलरणसी २००३
- ॥ डलदुसंगुरहः
रलघुवेनुदुरलतु-सरुवडुडुडुः
संस्कृतडु देवनागरी
दुवैतुवेदलनुत-ॡडुसी & रीसरुवु डुडुडुडुशनु डुसवनगुडु, डेङुगुलुरु २००ॡ
- १० डलनुडेडुडुडुडुः
सं-तु. गणडुडुडु शसुतुी
संस्कृतडु देवनागरी
अनुतुशडुनु संस्कृत गुरनुथलवलुः १९१२
- ११ डलदुनुडुडुडुडुतुः
नलरलडुणसुथुी
संस्कृतडु देवनागरी
रलषुडुडु संस्कृत संसुथलनुडु, २००ॡ
- १२ डीडुसलनुथलडुडुडुडुडुशः
आडुडुडेवः
संस्कृतडु देवनागरी
कुलकलडुडु संस्कृत संसुथलनु, वलरणसी २००६
- १३ अरुथसङुगुरहः
लुीगलकुषुडुडुडुडुशकरः
संस्कृतडु देवनागरी
रलषुडुडु संस्कृत संसुथलनु २००२
- १ॡ डीडुसलडुडुडुडुडुडुडुडु
कृषुणलडुडुडुडु
संस्कृतडु देवनागरी
कुखडुडुडु कृषुणदलस अकलदुडुडु, वलरणसी२००९
- १। डीडुसलनुडुडुडुडुडु
डुडु डुडुडुडुडुडु शलसुतुी
संस्कृतडु देवनागरी
सडुडुडुडुनुदु संस्कृत डुनुलवसुडुतु १९६ॡ
- १॥ डलदुडुडुडुडुडुडुडुडुः
शुरी गलगलडुडुडुः
संस्कृतडु देवनागरी
कुखडुडुडु संस्कृत सीरीस आडुस, डनारस १९३३
- १ॣ अधुवरडुडुडुसल कुतुडुहलवतुतुः

- सं- कुप्पुस्वामि शास्त्रिगल्
संस्कृतम् देवनागरी
वाणीविलास प्रेस् १९०७
- १८ प्रभाकरविजयः
नन्दीश्वरः
संस्कृतम् देवनागरी
संस्कृतसाहित्यपरिषत्, कलिकाता १९२६
- १९ प्रकरणपञ्चिका
श्री शालिकनाथः
संस्कृतम् देवनागरी
बनारस हिन्दू विश्वविद्यालयः
- २० मीमांसाकोशः
केवलानन्दसरस्वती
संस्कृतम् देवनागरी
लक्ष्मणशास्त्री जोशि, तर्कतीर्थः, प्रज्ञापाठशाला, मुम्बई. १९५२
- २१ विधिरसायनम्
श्री अप्पय्यदीक्षितः
संस्कृतम् देवनागरी
बाबू हरिदासगुप्त, विद्याविलास यन्त्राययः १९०१
- २२ जैमिनीयन्यायमाला
माधवाचार्यः
संस्कृतम् देवनागरी
कृष्णदास अकाडमि वारणासि १९८९
- २३ Mimamsa Sutras Of Jaimini
Translated by- Mohan Sanadal
Motilal Banarasidass Publishers Private LT Delhi -1925
- २४ मीमांसाकरदीपिका
विघ्नेश्वरभट्टः
संस्कृतम् देवनागरी
यज्ञवेदिप्रतिष्ठानम् मैसूरु -२०१३
- २५ मीमांसा-उद्धरण-कोशः
संपादकः - श्री धन्नालाल जवहरलाल अग्रवाल
संस्कृतम् देवनागरी
तिलकमहाराष्ट्रविद्यापीठ-शाखाभूत-वैदिकसंशोधनमण्डलेन प्रकाशिता -१९८५
- २६ शास्त्रदीपिका
विमलाहिन्दीटीकासहिता
डा. गजाननशास्त्री मुसलगांवकर
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ४२८
- २७ अथर्ववेदसंहिता
मूलमात्रम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - १८
- २८ ऋग्वेदसंहिता
मूलमात्रम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ८४
- २९ काठकसंहिता

- ३० मूलमात्रम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ११
मैत्रायणीयसंहिता
मूलमात्रम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ११४
- ३१ वेदनिर्झरी - वैदिकमन्त्र, सायणभाष्य, हीन्दीव्याख्या, व्याकरणटिप्पणी सहिता
पुष्पा गुप्ता
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ४२७
- ३२ शतपथब्राह्मणम्
सायणभाष्यसहितम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - १७१
- ३३ ऋग्वेदीयब्रह्मकर्मसमुच्चयः
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ९३
- ३४ कुण्डमण्डपसिद्धिः
संस्कृतहिन्दीटीकासहितः
महर्षि अभयकात्यायनप्रणीतः
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - ३९५
- ३५ गौतमधर्मसूत्रम्
परिमार्जितहरदत्तकृतमिताक्षरव्याख्यावृत्तिसहितम्
संस्कृतम् देवनागरी
चौखम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, बनारस - २७७